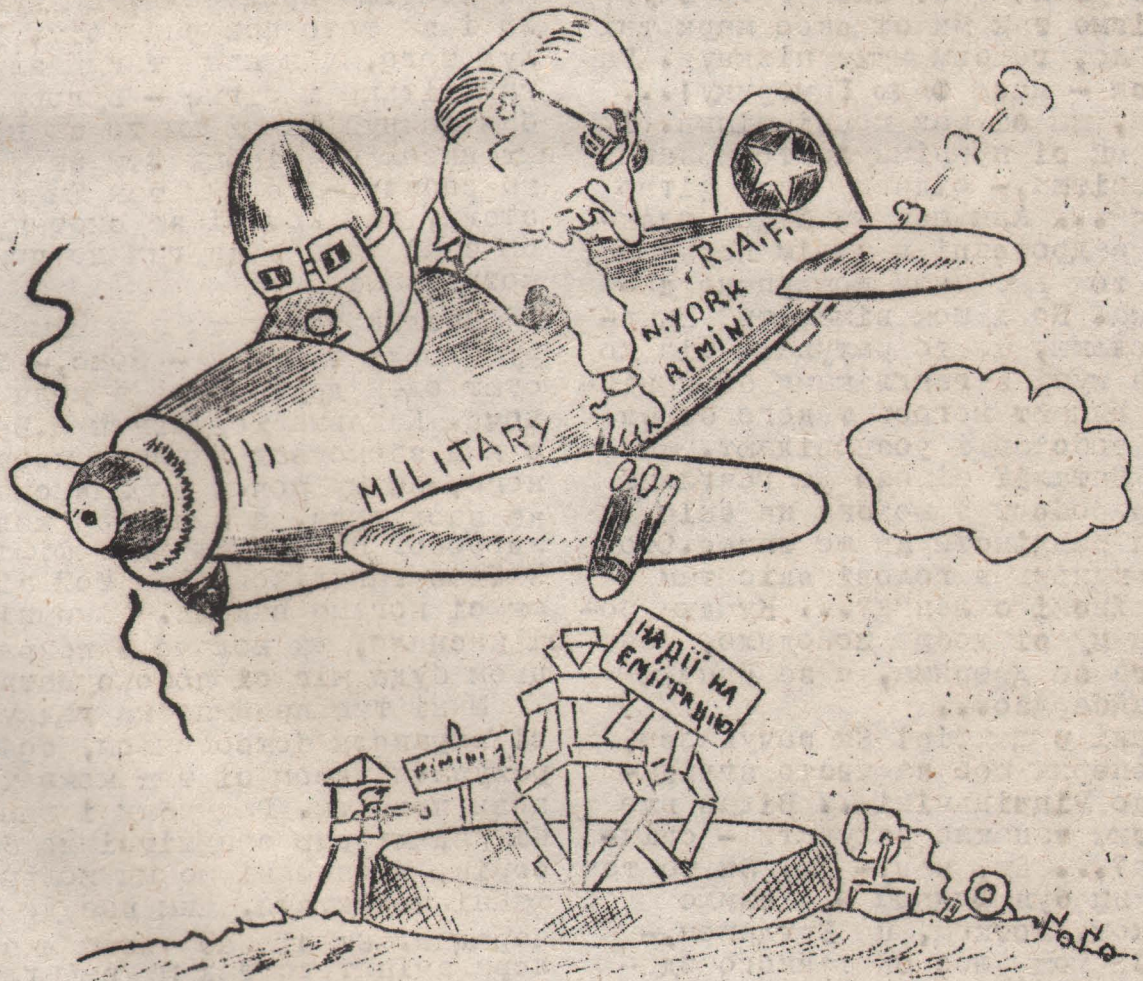

Вилітає щодва тижні.

Рік II.

Табор Українських Полонених
Ріміні - Італія, 21.7.46.

Ч.15./27/

І ПРИЇХАВ ЛІТАКОМ п. др. Г А Л А Н ...

Славайсу !

Чесні редакторці! Вративши за волюшко, — гадаю си, жи насамперед такой віщадас зачинити своїм писаньом того пана дохтіра з Гамерики, жито нидавно був в нашім легру, — правду повісти, — гостривем зуби, жи сі кольисе воиню в Гамерики ці Канаді, або навіть Воргантні, нуй вже си рахувати хлоп воплнубав, шо — ек — і куди... Тим часом сі стало таке, жим сі вцалі нинадієв: — За море нас не хочут брати, ек то повів наш Дорогий гіотьт пан дохтірцьо, — льиш сі отарают би нас закатити до Хранції та Голандії. Ексем тото вчув, то бігме так ми сі екос маркотні зробило, гейбим мужу пілкнув. Гадаю си — маеш Фидю Гамеріку!... Шкода, жи сі так моцні тишив. І зара ми сі припінула тота наша приповітка, — бідному фурт фітир в вочи... Али шож ми бідні пленні — задротенці в тотім порадимо? Така тои вже наша пошерпана долинька. Бо і шож вімагати? Ниньки поляки, жи то рахувати тільки літ в куці з гангліками били німця, — нимают когось такого би за ними вобстав і розповідают, жи їх з Наталії вівозе до Гангльї і периробают з войска на скіс, гейби бавдіности ци шо такое. Отож кому ниньки в голові скіс там вокраїнські смленки?... Куждин роби би му сі добри поводило, гей в Бога ва дверима, а за йинчих то байбарцьо...

Пані редахтір! Ек зачувавам, ви теперки шос за често зглядати до Рінчїньчїні... Відав вже вам тих запакла рахувати — спідничка?... Ну, ньм? — Ех, би то так хлоп ни був Фидьом — а екимс Славком, Лотком, ци Бугданом, — тих би можи шос си файного здібав до серці, а то ни досить жим Фидь, до того, правду повісти такой вже ми капку зполудні...

А ни знаети пані Рїдахтір, ек сі відбувало тоте висїле в Рінчїньчїні? Хто шлюб давав, та екі музики грали хтівбим знати.

Ни знаети ви часом, шо то за пані була с тотими гангельськими генуралами? Хлопці повідают, жи то Рузвельдова. Відав вони воглидали налий легир, а йинчі вогурили, жи то чийсьцьотка з Гамерики приїхала, би вітегнутї з легру екогос свого фамілієнта. Ни іден сі тишив жи сі нарешті вирішиці наша долі, али ек чувем — найвенци сі такой радував керовнік тотих гоцулів в Черної Горі, жи то вірізуют в дерева такі рузьні витрибеньки. В них тоте велможни паньство ввало собі на папетку аш три касетки.

Знаети пані редахтур, жи ясі вже тих надїєв дієтати перепустку за дроти, бо ніби шодне ходе рузьні рахувати шимкуленти, то чимуби я ни міг хоць раз піти. Ежем навіть мав вобїцено, а тим часом чую жи нивольно віцавати перепусток нікому, бр наш командант — ганглік змапав екїхос наших силєнків в талїєнця в хаті, жи шос там продавали, ци купували і за тото покарав веїк. Ведлук того, я ниньки такий злий, гий дїтько і бігме — вугору ван, бим халнув такеж жи то за про них нивольно нікому йти за дроти на спадир, — то бим так їм морду стовк, гей котові за сметану. Нех би знав іден з другим по чому локоть кваші.

Ведлук того, жи в нашім легру в моді типерки — бокс, — боксуют оден другого де й коли хто хочи. Нидавна хорувьний Я. Ворський збоксував йиншого хорунзьного, аж му вочок виїфлямска зірка засвітїла, а в четвер коли легрової брами наш іден фїфака та заїхав ганглікови, жи той бідака аж сі ногами накрив. Нанєвні му сі нисніло, жи кольисе в вокраїнцьом буде міг сі побоксувати.

Мині тих прийшло на гадку би сі вправети боксованьом, бо то рахувати часом сі тих може хлопови придати. Радивбим і вам чесні редахторцю зашїпїтї до боксерів, а нанєвні не ми кольисе файні подекуети, жим вас до того нарадив. Ек сі вас часом яка колера вчїпит то так му замаглюети в пишчїско, жи му аш вомпїль з носа віскочи.

На тотім радаю си на ниньки вістарчит, отож ведлук того зичу вам файного поведзєні та смаєної кейзи!

Ваш Фидь Юшка.

Темпо! Темпо! Темпо!

Темпо! Темпо! Темпо!

Темпо! Темпо! Рече подразнена юрба, підгаваючи деяких гравців другої футбольної репрезентації...

Взагалі таборове життя переставимось на темпо - і то американське! Не встигло ще щось статись, а вже готова реакція. Встигся один пес, а вже закладається Курс Гицлів (ближчі інформації у мгр. Вебинця), не встиг ще один образивши другого, запропоувати якийсь рід сатисфакції, як другий взяв собі її сам - і то чинно... В шаленім темпі синляється на нас всілякі полегші, в роді синіх колісцяток на рамена (щастя, що не синьо-жовті, бо знову була б заковика в першенстві красок), "облегшування" від усяких річей при повороті робітничих команд іт.п.

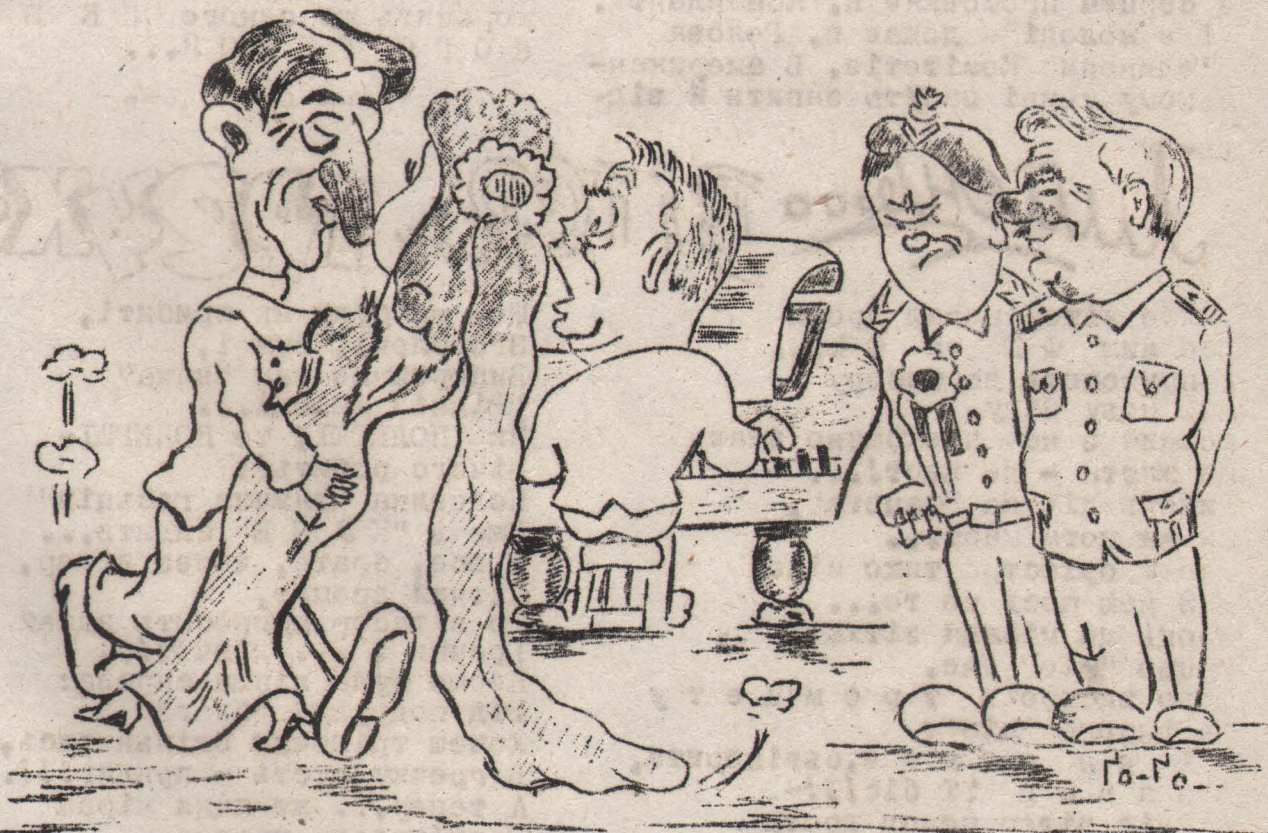
Як грім з ясного неба, впала вістка про приїзд др. Галана, Голови Українських З'єдинених Комітетів Канади й Америки. Тут вже

==00000==

правдиве американське темпо! Достойний Гість мав приїхати завтра, а приїхав сьогодні - і то літаком, лімузином... Культ.Освітний Реферат на темпа видає білети, так, що навіть не має часу виписати числа місць... Тільки омержав білет і надпочав харчі, а вже треба гальопувати в театр, щоб захопити якесь можливе місце. Не встигло ще поскодитися запрошені, як вже появився Достойний Гість в супроводі Команданта Табору. Моментально відбулося представлення репрезентантів частин і інтелігенції, так, що дижурний старшина не має навіть часу здати звіт одному українському генералові в Італії, до чого зраджував велику охоту. Негайно починається інформативна доповідь др. Галана й різні "благга" спадають блискавично на присутніх. Розв'язки проблеми посе-

==00000==

КАРТИНА ІЗ ВЕСІЛЛЯ п. Т.ОЛІЙНИК З п. І.МАСНИМ В РІЧОНЕ

МОЛОДИЙ:- Чи він тільки справді целебс...
 МУЗИКАНТ (співає):- Дя донна е мобіле...
 МАЙОР:- Кого б тут ще поцілувати? ...

лення нас наразі немає, але справа не є так безнадійна, щоб бути цілком безнадійною... Вправді до Америки нас не хочуть переселювати, а в Європі немає місця, але є ще такі краї, як Франція й Голандія...
 П. Командант опритно старається в антракті злапати Дорогого Гостя за слово й зраджує дещо із обіцянок зроблених підчас тайної розмови в чотири очі, але др. Галан не менш швидко й в прискішеному темпі вимінає відповіді, не бажаючи п. Команданта назвати "натягачем" (теж жартом). Вкінці стає ясно, що буде винайнятий трок для постійної комунікації між нашим Табором і Комітетом в Римі. В тому моменті всі майбутні "дезертири" і приклонники позатаборової туристики на темпа обчислюють скільки дасться заощадити на білеті до Риму... В шаленому темпі люди перекомбінують всілякі можливості й змінюють пляни на будуче. Дехто резигнує з Америки, дехто втратив надію на виїзд к о м п а к т н о ю м а с о ю ... і п. Командант старається зворушити Дорогого Гостя долею студентів, які перші повинні дістатися поза табір і кінчити студії. "І ми колись були молоді" - з серцем промовляє п. Командант. "І є молоді" - додає п. Голова з'єдинених Комітетів. В американському темпі падають запити й від-

повіді. "До Німеччини до родин? Але ж, Паці й Панове! Натурально. Дорога вільна й думаю, що Команда Табору вже давно зробила всі потрібні заходи й їхати може кождий хто тільки захоче"... І куди то вже ми не ідемо! І до Америки не ідемо й до Канади, Аргентини, й Німеччини не ідемо... Несподівано й в прискішеному темпі закінчив о. др. Ваврик інформативні збори. Присутні напричуд скоро опустили салю. Кождий хоче всі ці новини, кружляючі шаленим крутіжем якнайскорше й в спокою п е р е т р а в и т и ... Аж тут на ярмарковій площі знову критіж і какофонія голосів повідомляє прохорожі: - Оказія! Кому афідавіт! До Канади, Америки, Аргентини. Темпо! Беріть люди, бо завтра не буде!

- Чому так спішитесь? - питаю одного. - Пане! Не забирайте часу! Ще перед пів годинию афідавіт стояв 2500 л., а тепер ледви на 2000 можна натягнути! А завтра будуть іти на кіля, як паперці до курення. В інтересі мусить бути темпо! Лапаюсь за голову й втікаю домів. Чую, що скільки темпо нових вражіннь не зміниться, то Команда Табору похоронить ще одного Н Е З Н А Н О Г О Г Е Р О Я...

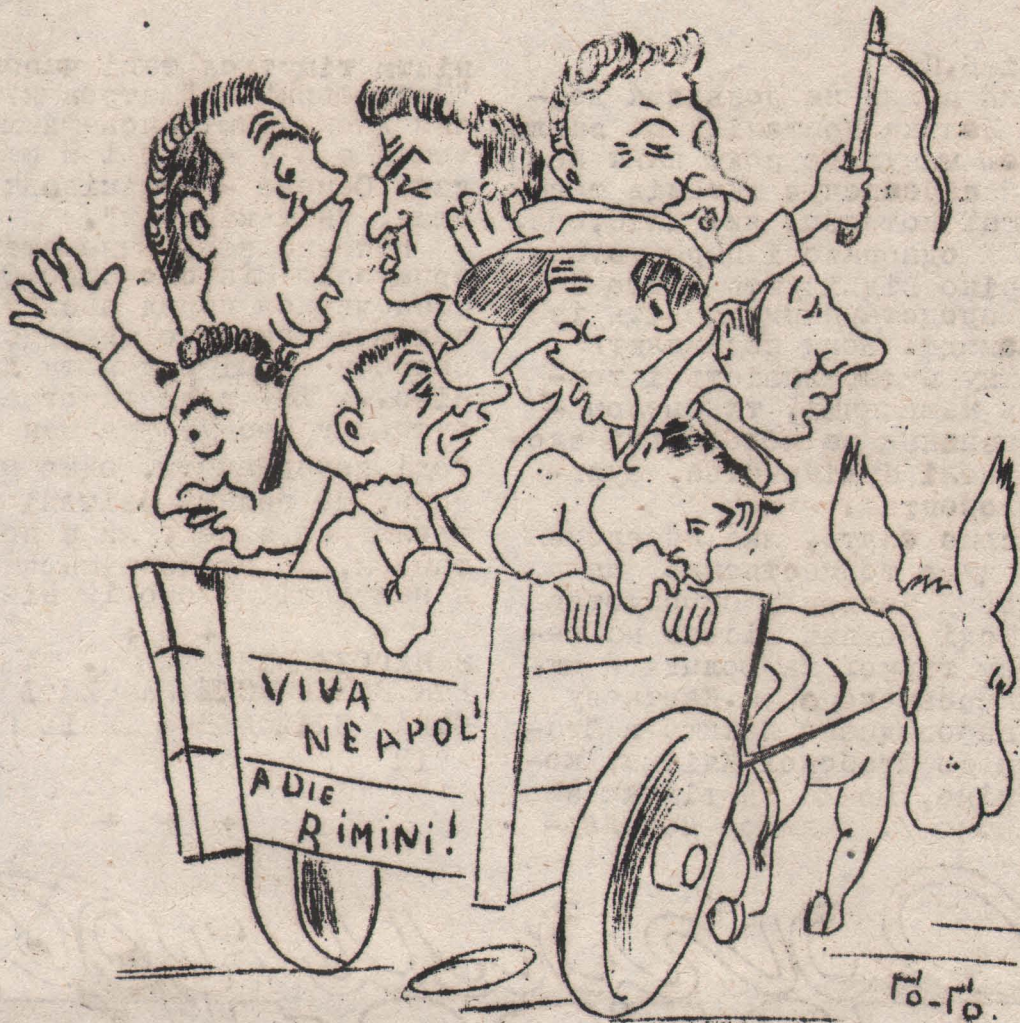
=== o o o ===

Де-Бу

Липень... Вітер... Дружок

Свище вітер понад дроти
 Все лиш Ф Ю та Ф Ю...
 І приносить до табору
 Лиш нову біду.
 Кождий з нас прекрасно знає,
 Що життя - не жарт!...
 Липень діє на "фацета",
 Як на kota март...
 Уже й оркестра тихо сіла:
 - З нею щось не те...
 Дроць до місяця зітхає,
 Дроць "ріо" тне.
 Дзьо вистроїв т р о м п е т у
 На високе "ціо":
 - І не гляне, сьвінорита,
 Взяв би її біс!!! -
 Віє вітер понад дроти
 Все лиш Ф Ю та Ф Ю...
 І... П О Л Е Г Ш І, наче з торби
 Сиплютьсь на... біду!...

Щоб не були ми прибиті,
 Згорблені, сумні,
 Випорожнює нам "ваха"
 "Рідні" кишені...
 Як ПОЛЕГШІ, то ПОЛЕГШІ -
 Нічого робить!:
 Половина "тяжчих госьців"
 Вже в "К У П Е" сидить...
 А все, брате, через вітер,
 Літній аромат,
 Що в табір приносить запах
 Гречки і... дівчат!...
 Перше була ліпша справа:
 Від подружжя "благ"
 Хочеш трішечки звільнитись,
 В гречку шусть - приляг!!!
 А тепер... женячки міраж
 Розійшовсь, пропав...
 Замість скочити у гречку,
 С К А Ч Е Ш в -... КРИМІНАЛ!!!

Про мальовничий Неаполь кажеться:— Раз побачити й можна вмерти.
 Про мальовану італійку кажеться:— Раз поцілувати й муситься вмерти.
 Що вибере хор „Бурлака“ у своїому бурлакуванні по Неаполі?...

Після другої світової війни створено, на підставі Атлантийської Карти, нову автономну республіку Сан Таборіно, положену на холяві італійського чобота, поблизу Сан Маріно.

Сан Таборіно — невеличка держава. Поверхня 1 км. кв., населення 2 тисяч (самі мужчини), прапор синьо-жовтий і жовто-синій, герб бляшаний тризуб на шапці. На чолі держави стоїть монарх з абсолютною владою. Йому підчиняється Рада Стариків, цебто сенат, і Рада Молодиків — сойм. Голова держави користує з особистих прерогативів, на підставі яких може видавати надзвичайні накази. Сан Таборіно має своїх представників в Римі, Чезенатіко й Ріціоне. Населення переважно скитальського по-

ходження, займається рільництвом, і спортом. За границю вивозять: золото, опони, текстильні вироби та обуву, а привозять: тютюн, алкоголеві напитки й харчеві продукти. На сторожі права й порядку стоїть суд і поліція. Найлегшою карою за поповнені злочини є концентрак, а найтяжчою — друга збірка до числення. Сан Таборіно має свій університет, політехніку, церкви, театр, балетні школи, радіостанцію й найбільше в світі кіно (від 5 — 7 тисяч глядачів).

Мешканці є переважно антифеміністичного переконання. Хто виявляє бажання подружнього життя, того сейчас беруть до Чезени й оперують йому сліпу кишку, або мигдалки, а непоправних вивозять на заслання до Чезенатіко й примішують

у відділі 6.Ц.

Великий вплив на розвиток держави має Велика Британія, що заключила з нею минулого року пакт неагресії й забезпечує жителів товарами першої потреби, як: хліб, соя, баранина й одноразові переплетки. Сан Таборіно відвідують часто заграничні представники, навіть із США й Канади. Вони подивляють надзвичайну видержливість і терпеливість мешканців, та висловлюють признання за колосальні здобутки на полі будівництва, культури й мистецтва.

Найбільше свято, яке населення обходить дуже торжественно, це мармолядовий Четвер і Сиропустна Субота. Тоді Кожний дістає на вечеру ложку гіркої мармоляди й кусок швейцарського сиру. Карткову систему впроваджено покищо в Штабі /вступ до Штабової Клітки, коли грає кіно, можливий тільки за білою карткою/. Великою популяр-

ністю тішуться такі часописи, як "Таборовик" і "Шатровик", що з кожним днем стають поважним конкурентом безпартійного органу Семено - Федьківського Братства, "Батьківщини".

Непевне політичне становище примусило Міністерство Оборони забезпечитися перед евентуальним падом з боку сусідних держав і в скорому темпі будувати Лінію Маріно... Яку роль відіграє в майбутньому республіка Сан Таборіно, годі передбачити, одно можна ствердити, що великі світові потуги числяться з нею, як з поважним партнером, що стане рішачим чинником в найближчій атомовій війні...

+++

З НАГОДИ ВІНЧАННЯ П. ТАМАРИ ОЛЕНІЧКИ БАЖАЄ ВСІМ ПАННАМ І МЕД-СЕСТРАМ ЗДІЙСНЕННЯ ЇХНІХ ГАРЯЧИХ МРІЙ

О С А

+++

Корек

9. Населення.

Населення землі - це вислід усіх трьох договорів: Москви, з Ялти і з Почдаму. Розгублене, дезорієнтоване й слабе, видане на ласку махливих пошестей, як тиф і репатріяція, без даху над головою, зате з енкаведистом, без одєжі але за те під гарячим соняшним підсонням другого видання Гітлерового "Майн Каміфю" сталінської конституції. Гонене по всьому світі, знане найбільшою "Демократією" і страшним англійським терором, здаче на ласку й неласку Керзона, ниціє й підупадає щораз більше. А був час, коли воно процвітало повним життям, коли баньками носило жекси й віночком колеса від авт, коли не існувала ще прогібіція й коли ковбасу мірилось на метри. Це була золота доба. Потім прийшла доба - півцукрацова, а тепер з її наслідки: у криміналі сидить уже весь актив, гей, що то буде! Населення землі ділиться на шість час: біла, чорна, червона, жовта, гуцульовкі барви/, бронзова,

і жовто-блакитна. Найбільш здібна ця остання: через огорожу скаче без помочи рук і по мимому перешкод із боку поліції /ах, цей Вігус!/. Людство вірить у Аллаха, Шіва, Брамю, Будду і ... Канаду. Поширюється наvertанням нові фіти одержують афідавити й на їх підставі пускають паролі, що вони вже охрещені, та що у Конго ще ніхто не чував про українське золото.

10. Загальні завваги.

Географія дуже пожиточна річ, але тому, що вже вичерпуються найважливіші речі, а дотепер ніхто не надсилав, - будемо примушені друк другого тому нашого цінного видання відложити до часу, коли пресові огранічення перейдуть до архіву. Надіючись, що повище місце не потягне за собою ніякої кари, - доведем собі нижче висловити заввагу, що коли буде так далше, як є дотепер і коли дотепер було так, як може бути далше, а

ніщо не вказує на те, що те, що було досі, не буде надалі, рівнож, як попереднє не доказало, що майбутнє буде конкретніше і тому, що у майбутньому не може бути те, що було перед тим, на тій підставі, що те, що було перед тим не може бути у майбутньому... /докінчення у наступному числі/.

==00000==

Де-Бу.

"Двійний" БЕРУТ

/Ген. Владислав Андерс був на аудієнції у короля Юрія VI./

Джордж сказав до Владзья:
- В вас тепер Берут.
Але чом же вамі
По домам не йдуть?!...
Та ж війна скінчилась,
Всюди мир, спокій...
Лиш Ти, брате, ходиш,
Наче сам не свій!
Владзью легко скривився:
- Вся хвороба тут,
Що тепер в нас, дома,
Всюди лиш - б'є р у т...
І веміхнувшись хитро,
Просто в вічі тне:
- Ах тоді повернусь,
Як да р т - буде!...

=====

ДОВІДКИ

+++ Як повідомляють з Києва, перфуму "Подих Сталіна", вживатимуть колгоспи до нищення довгоносіка на кокосагах.

+++ У зв'язку з урожаєм на Україні, відпадає можливість введення у Франції карткової системи на харчеві продукти.

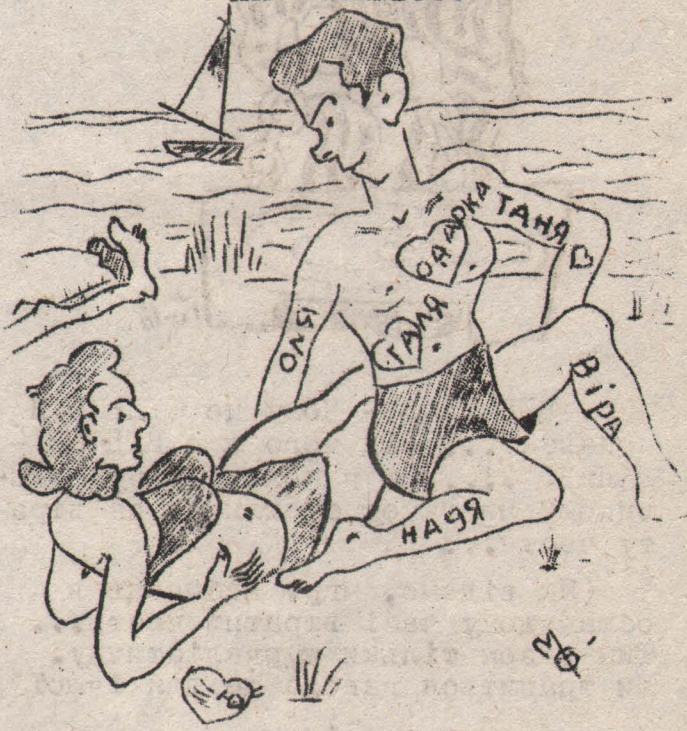
+++ /ТАСС/ Вуглекоп Точило оженився й за рік перевиконав свій план на 300%. Честь герою Советського Союзу. Дінка померла. Ганьба запроданчичі капіталізму.

+++ З Вашингтону повідомляють, що наступна проба атомової бомби відбудеться в Палестині, або в Трієсті.

+++ В Польщі відбудеться друге референдум. Голосуючий муєть відповісти на питання: 1. Чи теперішня система державного управління стоїть в інтересі цілого народу? /відповідь:- Так./ 2. Чи колективна структура господарства відповідає бажанням всього населення? /відповідь:- Так./ 3. Чи Польща хоче стати членом "великої сім'ї радянських народів"? /відповідь:- Так./ Після того відбудуться демократичні вибори...

+++ РАДІО ВАРШАВА:- Останній раз вживаємо польську репрезентативну футбольну одинадятку до якомога скорішого повороту в своєму! В випадку, коли б гравці не виконали нашого прохання - тратять вони як стій польське громадянство в користь ... совітського!!!...

НА ПЛЯЖІ...

ВІН:- Ви - моя перша любов...
ВОНА:- А ті, що у Вас намальовані?
ВІН:- Кожна з них була завжди мою останньою...

У СУДІ.

СУДДЯ:- Чи обвинувачена є панноу?
ОБВ:- Пане суддью! Я давала три рази... на заповіді.
= + = + =
А.Д. Прошу нам не грозити, бо повідомимо поліцію. Ваших творів не боїмося!!!

ІНТЕЛТУАЛІМІТІФІКІ і інші випередженки

ЗА ВТРАТУ ЧЕСТИ...

Мгр. ВЕБИНЕЦЬ:- Чому це ТІЛЬКИ Я
попався?... Від чого ж в ВІДПОВІ-
ДАЛЬНІ ?!... А наколи б я був дів-
чиною? Чи також судили би за втра-
ту чести...

(Як відомо, мгр. Вебинець в
останньому часі втратив честь...
Тим разом тільки журналістичну.
Чи трапиться нагода ще для іншої?)

= + = + =

Джемс Емс

ЧЕЗЕНАТІКО

Мотто:

„Нарешті я попався братку
В курорт до Чезенат'ко!“

ЧЕЗЕНАТІКО — чудовий одинокий
європейський український курорт.
Чезенатіко — місце відпочинку й
азилу для всяких таборових діячів
(і політичних!) Чезенатіко — чу-

XX

Видає: Культ.-Осв.Відділ

Редагує: Колегія

довий вид на синьо-оку, біло-спі-
ничкову й чіпчикову природу. За
цим останнім і за новими вражен-
нями приїзять тут також поети. Ос-
моя розмова із одним з них:

Я:- Хай живе поезія!

ПОЕТ (тихо, розміряно й розкохано):
- Слава курортам!

Я:- Ну, сплодили що нового під і
коло нових Муз?...

На слово "сплодили"- поет тільки
трошки зашарівся...

ПОЕТ:- Не багато. Дуже не багато,
але ... я встигнув запліднити,
так, запліднити мою вразливу на-
туру новими враженнями.

Він витягнув з кишені в штанах
пом'ятий шматок паперу, який ми в
таборі вживаємо на цигарки. І я
прочитав:

Чезенатіко? Чезенатіко!

„Чезенатіко“: Чезенатіко!!

Чезенатіко... Че-зе-на-ті-ко!

І т.д. і т.д. 10 разів.

ПОЕТ:- Я здається щойно тут знай-
шов себе, так би мовити. Я -
я чую, що перестану вже раз на
все пригадувати своїми вірша-
ми Б.Антонича, Ольжица й ім по-
дібних...

Я:-Вибачайте, але це замість Ан-
тоновичівщини — семенківщини
(не від ред. Семена Ф.а від
укр. футуриста Семенка — ред.)

ПОЕТ:- Це тільки мій найновіший
напрямок, що опирається на від-
чужаннях, які треба мати, чи-
таючи ці найгірніші тремтіння
моєї таємної душі...

Перше Чезенатіко треба читати
з сумнівом, бо я не вірив сам
собі чи я колись тут буду. Дру-
ге з вигуком:- Нарешті, я іду!

Третє:- І це мало б бути Чезе-
натіко?! (падав дощ, було сі-
ро.) Четверте гучно й шумно,
як вітер, грімко, як буря.
П'яте тихо, як після бурі по-
года, п'яно, як віно б'янка.
і т.д.

Я:-А останнє?

Замовк. Я знав: табор, табор, табор.

+ Майже інтерв'ю з одним таборо-
вим поетом.

За Редакцію відп.:Каплун В.